

Kresťanský časopis pre celú rodinu

mannä

December 2015 | Číslo 23

*Lebo dieťa
sa nám narodilo.
syn nám je daný.
Na jeho pleciach
spocínie kniežatstvo.
jeho meno bude:
Predltný radca.
Mocný Boh.
Otec večnosti.
Knieža pokoja.*

Izaiáš 9:5

Dar, Pán Ježiš

V týchto dňoch, keď vidím svoju rodinu, premýšľam o Pánovi Ježišovi. Keď pozriem na svojho syna, myslím si – aké bábätko bol Pán Ježiš? Ako reagoval, keď bol hladný a chcel mlieko? Ako reagoval, keď mu začali rásť zúbky? Utišovala ho náruč Márie a Jozefa? Kedy sa začal prevracať z chrbta na bruško? Aké boli Jeho prvé krôčky? Čo ho najviac rozosmialo a kedy najviac plakal? On nebol nejaký robot. Bol živé bábätko, ktoré potrebovalo matku. A predsa, nebol obyčajné bábätko, aké sa dnes rodia. Biblia v Matúšovi 2:11 o Ňom hovorí: „A keď vošli do domu, našli dieťaťko s Máriou, jeho matkou, a padnúc klaňali sa mu...”

A keď pozriem na svojho manžela, myslím si – v podobnom veku vykúpil ľudstvo! Nebol to starý človek, to bol človek v rozkvetení života. Už 33-ročný slúžil, uzdravoval, kázal, robil divy... a neskôr vykúpil všetkých! A v oboch prípadoch akoby túžil po rodine – prišiel na svet cez rodinu a v najťažšej chvíli sa pýtal – Otec môj, kde si, prečo si ma opustil? Bud tu, nechcem byť sám. A predsa, nebol to obyčajný mladý človek. Od bábätko až po dospelosť mladého muža vyrástol do tej miery, že povedal celému ľudstvu: „Bez mňa nemôžete nič urobiť.“ (Ján 5:15a)

Rodíme sa do rodín, On túži, aby cirkev žila ako jedna rodina a koniec koncov, chystá príbytky, aby sme žili spolu všetci, milióny miliónov ako rodina... s Ním. Keď vidím moju rodinu, vidím Pána Ježiša a Jeho túžbu. Doprial mi rodinu a túži v nej teraz bývať. Nechce sa ponúkať, chce byť Darom. Rada by som sa pozastavila nad týmto Darom života.

Dar je niečo, čo dostávame od darcu. Dar nemôže byť niečo, čo ukradneme alebo si silou privlastníme. Náš ročný synček si často zoberie nejakú vec, ktorá nie je primeraná jeho veku. Môže mu ublížiť ostrými hranami alebo tým, že je príliš ťažká na obsah sily, ktorú nadobudol za tento rok. Často, keď zoberie nejaký deterdžent, uteká kolko ho nožičky nosia, lebo vie, že rodičia to neschvaľujú. Môže obsahovať látky, ktoré narušia zdravie mladého organizmu.

Boh poslal Pána Ježiša v ten deň na svet ako bezbranné dieťaťko. Dnes ho posiela do našich rodín ako mocného Vykupiteľa. Berieme si niekedy niečo, čo nie je primerané nášmu kresťanskému veku? „Kradneme“ niečo, čo môže narušiť nášmu duchovnému zdraviu? Niekedy sme nedočkaví, kým príde Dar a zoberieme si niečo, čo má ostré hrany a ublíži to nášmu srdcu? Berieme niečo, čo je nad naše sily a unavíme sa? Utekáme pred Ním, lebo vieme, že to neschvaľuje? Čakajme na Dar, Pána Ježiša a prijmime ho v každej situácii. Potrebujú ho naše deti, naši partneri, naše rodiny. Nebudme náhli a neberme si veci, ktoré nám neboli dané. On nám je daný a On sám stačí. Dar, Pán Ježiš, je poslaný dnes do našich rodín. Vyrástol od toho dňa natolko, že ti hovorí: Bez mňa nič nemôžeš. Čakaj na mňa. Dar, Pán Ježiš, je poslaný dnes do našej rodiny cirkvi. Vyrástol od toho dňa natolko, že hovorí cirkvi: Bez mňa nič nemôžeš. Čakaj na mňa. Dar, Pán Ježiš, vyrástol od bábätko do zvrchovaného Kráľa. Od tej hodiny, keď prišiel ako bábätko a do chvíle, keď zvíťazil nad svetom, rástol v každom zmysle. Od tej hodiny, keď sa narodil a do chvíle, keď bol vzkriesený, mnoho vecí sa zmenilo. Jedna vec dodnes trvá a sa nezmenila: Každý, kto Ho nájde, padne pred Ním klaňajúc sa Mu... lebo vie, že bez Neho nič nemôže.

POKOJ S VAMI VÁŽENÍ ČITATELIA,

to, čo sa vám práve v rukách nachádza, a to čomu práve venujete svoj čas a pozornosť je príbeh, ktorý už tisícročia pohýna národami, nenecháva skeptikov ľahostajných, je nosnou témou odvekých debát intelektuálov, a aj tých najväčších ateistov nenecháva indiferentných. Tento príbeh v našej kultúre tak dlho nazývame vianočným, že sa vďaka vyše dvetisíc ročnej analógii a nespočetne veľa obdobia, jeho podstata stáva

ošúchanou. V čom spočíva jadro tohto sviatku? V darčekom? V úsmevoch? V dovolenke či v stromčekoch? Alebo zdrojom napočítaného je Neopísateľný, Všemohúci, Nádherný a Predivný Radca, silný Boh, Knieža pokoja, Nositeľ večného života. Pozastavme sa v tomto sviatočnom ruchu, stíšme sa na chvíľku a premýšľajme nad dejom, ktorý Vám v tomto čísle predstavíme z najrozmanitejších perspektív. Tento raz sme pre vás pripravili aj malý darček. Je to pohľadnica utvorená šikovnými rukami Ruth Petrášovej, ktorá nesie to základné vianočné posolstvo. V tieto vianočné sviatky budme pre niekoho požehnaním a použijme túto pohľadnicu na to, aby sme potešili rodinu alebo kamarátov. Podme spoločne oživiť minulosť, podčiarknúť význam, zaktualizovať príbeh, upokojit' myseľ a ponechať tieto texty, aby vnikli do hĺbky nášho vnútra a ohúrili nás svojou autentickosťou a realnosťou. Víťajte v neobyčajnom príbehu, ktorý obzvláštnil a navždy zmenil tento obyčajný svet.

ANNA ŠIRKOVÁ
ZODPOVEDNÁ REDAKTORKA

Manna

Kresťanský časopis „Manna“ je štvrtročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"

Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka
a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:

Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková

Technický redaktor: Vladislav Šírka

Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Grafická úprava obálky: Viliam Valentini

Členovia redakcie:

Anna Širková, Vladimír Červení,
Vladislav Šírka, Anna Pintírová,
Branislav Šírka, Pavel Mamojka, Dan Tomášik,
Martin Šírka ml., Zuzana Kačanská,
David Mamojka, Robert Mamojka,
Jana Zahorcová, Tatjana Pintírová,
Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:

Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:

Branislav Šírka, mobil: +421940728285
e-mail: brankos86@yahoo.com

Prešlo jazykovou korektúrou.

Príprava a tlač: Širkaprint-Padina. December 2015.

www.manna.org.rs

Manna

Obsah

DAR, PÁN JEŽIŠ	2
NEOBYČAJNÝ JAV	4
PRÍBEH CHÝBAJÚCEJ ZLOŽKY	6
SPLNENÉ OČAKÁVANIE	7
JOZEF	8
NEBOJ SA	11
LÁSKA, DARČEKY, POZORNOSŤ	12
JA SOM SI TO NEZASLÚŽIL	13
KRÁLI SA POKLONILI KRÁĽOVI	13
OBDOBIE POKOJA	14
KEĎ SA UPOKOJÍŠ	16
ŽIVOT S JASNÝM CIEĽOM	16
ÚLOHA MATKY	17
BETLEHEM, TY NAJVÄČŠÍ	18
SYNKRETIZMUS	19
KAŽDÉMU VYLÁKAJÚ ÚSMEV	20
V JEDNOTE SME SILNEJŠÍ	21
UKONČENÝ ROČNÍK BIBLICKEJ ŠKOLY	22
ŠÍR VIANOCE KAŽDÝ DEŇ	23

Strana

Neobyčajný jav v obyčajnom svete

Nastal neobyčajný jav v obyčajnom svete, keď Boh vošiel do sveta ako malé dieťa. Boh sa s nami stotožnil vo všetkom, okrem v hriechu

Ach, Vianoce – to radostné, vzrušujúce, najúžasnejšie obdobie roka! V podstate všetci, dokonca aj tí, čo sa o Boha vôbec nezaujímajú, podľahnú jeho čaru – kupujú darčeky, robia hostiny a ozdobujú domácnosti. Nevieme sa dočkať, kedy prídu Vianoce.

Hovorí nám, že Boh nás tak veľmi miluje, že bol ochotný vzdať sa slávy neba a prišiel k nám ako bezmocné dieťa – a to všetko preto, aby nás mohol vykúpiť! Vykúpiť od hriechu a spasíť.

My vieme, že Vianoce sa týkajú narodenia Ježiša Krista. V skutočnosti dôvodom osláv je len a len Pán Ježiš. On je ten skutočný význam a zmysel Vianoc. On je ten o kom sú Vianoce, ako aj čo vyhlasuje Izaiáš 9:6 „Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný, a kniežatstvo bude na jeho pleci, a nazovú jeho meno: Predivný, Radca, Silný Bôh, Udatný Hrdina, Otec Večnosti, Knieža Pokoja.”

Nastal neobyčajný jav v obyčajnom svete, keď Boh vošiel do sveta ako malé dieťa. Boh sa s nami stotožnil vo všetkom, okrem

v hriechu. Bol ochotný stať sa jedným z nás. Narodil sa ako Emanuel, Boh s nami – a to po celý život. Demonštroval fakt, že miluje ľudstvo.

Posolstvo Vianoc je aktuálne pre každého z nás, lebo vychádza z radostnej skutočnosti, že Boh má o človeka záujem. Radujeme sa nad tým, že sa zjavila Láska. Láska sa vtelila. Boh sa stal človekom. Vianoce znamenajú stretnutie s láskou. Toto tajomstvo nám hovorí, že Boh, ktorý je všadeprítomný, vševediaci a všemohúci, sa veľmi obetoval, keď prijal všetky obmedzenia, ktoré súvisia s ľudským telom, okrem hriechu.

Hovorí nám, že Boh nás tak veľmi miluje, že bol ochotný vzdať sa slávy neba a prišiel k nám ako bezmocné dieťa – a to všetko preto, aby nás mohol vykúpiť! Vykúpiť od hriechu a spasíť.

Tajomstvo, ako sa Boh stal človekom, ktoré na Vianoce oslavujeme, znamená, že Boh sa v Ježišovi solidarizoval s realitou a osudom človeka, jeho slabosť a biedu vzal na seba, predsa nie, aby v nej s človekom zostal zajatý, ale aby ho vyslobodil a vykúpil. Aby to bolo ešte presnejšie povedané: Na Vianoce zostupuje Boh k človekovi, aby ho vyzdvihol k sebe. V Evanjeliu podľa Jána

čítame, (Ján 1:14) „A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami, a hľadeli sme na jeho slávu, na slávu jako jednorodného od Otca a bol plný milosti a pravdy“. V tomto zásahu do dejín ľudstva Pán Boh dokázal znovu svoju moc, ale predovšetkým svoju lásku. Boh tak nie je viac úplne neznámou veličinou, ale je skutočnosťou nášho života, našich dejín. Zvesť Vianoc je zvesťou radosti. Boh miloval a miluje človeka tak, že sa stal človekom – o tom hovoria betlehemske jasle i celý pozemský život Pána Ježiša Krista.

Keď sa Slovo stalo telom, nastala veľká zmena vo vzťahu Boha k človeku. Znie nám radostné posolstvo, že v Pánovi Ježišovi je Boh naším láskavým Otcom, a to všetkým ľuďom dobrej vôle. Teda to je realita Vianoc, že sa Boh stal človekom. Narodil sa ako aj my, skromne, ale bez hriechu. Rástol a bol pokúšaný ako aj my všetci, a isto tak aj trpel. Zásadná príčina Vianoc je, že sa Ježiš narodil, aby zomrel. Zomrel za naše hriechy a stal sa naším Spasiteľom. Rímskym 5:8 „Ale Bôh tak dokazuje svoju lásku naproti nám, že keď sme my ešte boli hriešnikmi, Kristus zomrel za nás“. Výsledok Vianoc je, že Ježiš je Pánom.

Pretože sa ponížil a bol poslušný až po

Teda to je realita Vianoc, že sa Boh stal človekom. Narodil sa ako aj my, skromne, ale bez hriechu. Rástol a bol pokúšaný ako aj my všetci, a isto tak aj trpel.

smrť, Boh ho urobil Pánom nad všetkým. Filipským 2:5-11 „Lebo nech je také smýšľanie vo vás, aké bolo aj v Kristu Ježišovi, ktorý súc v podobe Boha nepovažoval toho za lúpež byť rovný Bohu, ale sám seba zmaril prijímúc podobu sluhu a stal sa podobný ľuďom a súc v spôsobe nájdený jako človek ponížil sa stanúc sa poslušným až po smrť, a to po smrť kríža. Preto aj Bôh jeho povýšil nad všetko a dal mu z ľúbosti meno, ktoré je nad každé meno, aby sa v mene Ježiša sklonilo každé koleno bytostí ponebeských a pozemských i podzemských, a každý jazyk aby vyznal, že Ježiš Kristus je Pánom, na slávu Boha Otca.“

Ján 3:16-18 „Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto

verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. Lebo neposlal Bôh na svet svojho Syna, aby súdil svet, ale aby bol svet spasený skrze neho. Kto verí v neho, nebude odsúdený, ale ten, kto neverí, už je odsúdený, lebo neuveril v meno jednorodného Syna Božieho.“

Pravý význam Vianoc je LÁSKA. Boh nás tak miloval a miluje, že poskytol východ, jedinú cestu von, aby sme mohli stráviť večnosť s Ním. Pán Ježiš zobral na seba naše odsúdenie, zaplatil cenu vykúpenia v úplnosti, aby sme mohli byť slobodní, keď prijmeme Jeho dar lásky vierou.

Prečo boli Vianoce potrebné? Pretože sme my potrebovali Spasiteľa. Prečo nás Boh miloval a stále miluje? Pretože On je Láska.

Prečo boli Vianoce potrebné? Pretože sme my potrebovali Spasiteľa. Prečo nás Boh miloval a stále miluje? Pretože On je Láska. 1 Ján 4:8-10 „Ten, kto nemiluje, nepoznal Boha, pretože Bôh je láska. V tom sa zjavila láska Božia v nás, že svojho Syna, jednorodného, poslal Bôh na svet, aby sme žili skrze neho. V tomto je láska: nie že by sme my boli milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna jako smierenie za naše hriechy.“

Preto Ho oslavujeme, nielen počas Vianoc, ale po celý náš život, veríme Mu a slúžime. Počas Vianoc si bud'me vedomí a milí aj k tým, ktorí sú chudobní, v núdzi a potrebách, a tak naplníme poslanie Pána Ježiša Krista. Veselé a požehnané Vianoce.

Jaroslav Andrášik

Príbeh chýbajúcej zložky, príbeh nekončiacej lásky

Poprosený som bol napísať článok na zdanlivo ľahkú tému. Myslel som si, že o tejto téme veľa viem, až kým som nezačal písať.

Zdalo sa to byť veľmi priame: Kto je Ježiš? Prečo Ježiš? A keďže je príbeh o Ježišovi taký významný a krásny, nemožné je vyjadriť všetko v jednom článku. A keby sa mi to aj podarilo a rozpovedal by som vám o Jeho spasiteľnej milosti, nekončiacej láske, zázračnom narodení, neuveriteľnom živote, úžasnom víťazstve nad smrťou a o tom, ako zachránil svet – bolo by to nepodstatné, ak by ste vy neboli

Príbeh o Ježišovi je príbeh o tebe.

súčasťou. Príbeh o Ježišovi je príbeh o tebe. Aby som mohol rozpovedať Jeho príbeh, musím vyrozprávať najprv tvoj. Každý príbeh má svoj začiatok, a tak vráťme sa na začiatok tvojho príbehu.

Na začiatku Boh všetko stvoril a všetko fungovalo v dokonalejšej harmónii. Na začiatku stvorenstvo, človek a Boh spolupracovali tak, aby život na zemi dosiahol svoj najvyšší potenciál. Boh bol súčasťou človekovho života tak, ako bol človek súčasťou Božieho života. Boli nerozluční. Prechádzali sa a rozprávali sa každý

Boh bol súčasťou človekovho života tak, ako bol človek súčasťou Božieho života. Boli nerozluční.

deň a starali sa o zem. Človek si však pomyslel, že to dokáže lepšie a pokúsil sa riadiť svoj vlastný život. Odstránil Boha z rovnice a v tej chvíli sa harmónia rozpadla. Človekov život bol menej ako si to Boh naplánoval a stvorenstvo sa stalo porušiteľné a nepriateľské. Človek sa oddelil od Boha. Hoci človek oľutoval svoje činy, nebolo cesty späť. Vtedy človek okúsil čo znamená byť sám, stratený a beznádejný. Od tej chvíle Boh hľadal riešenie ako navrátiť pôvodný poriadok. Boh sa nemohol vzdať človeka,

pretože ho miloval.

Cez dejiny môžeme spozorovať Božiu snahu s človekom prinavrátiť človeka a stvorenstvo k pôvodnému poriadku. Avšak s každým pokusom prišlo zlyhanie. Nie pretože Boží plán nebol dobrý, ale pretože musel spolupracovať s človekom. Človek už nedokázal vykonať niečo dokonale, pretože už nebol dokonalý. Vždy bola chýbajúca zložka. Človek nedokázal uskutočniť ani najjednoduchší príkaz. „Nebudeš mať iných bohov,“ a predsa, uctieval iných bohov. „Nezabiješ,“ a predsa zabíjal. „Milovať budeš bližneho,“ a predsa nenávidel bližneho. Mnohokrát, keď sa človek snažil vykonať dobre, prevážila jeho

Človek už nedokázal vykonať niečo dokonale, pretože už nebol dokonalý. Vždy bola chýbajúca zložka

zlá prirodzenosť a odvrátila ho späť. A síce bol Boh trpezlivý s človekom, aj tak bol neposlušný. Vždy niečo chýbalo. A hoci sa Boh snažil to napraviť, človek vždy zlyhal. Boh sa však nemohol vzdať človeka, hoci človek stále zlyhal, Boh skúsil znova a znova a znova. Boh sa nemohol vzdať človeka, pretože ho miloval. Ktorá zložka chýbala?

Moja stará mama je výborná kuchárka. Hocičo urobí, či to boli jednoduché hranolčeky alebo niečo cestové, vždy chutí lepšie ako niečo iné. Rada sa zdieľa s receptmi, ale aj keď niekto dodrží recept, nikdy to tak nechutí. Použijú rovnaké zložky a zohriaty šporák na rovnakej teplote, ale konečný výsledok je iný. Vždy som sa pýtal, prečo je to tak? Chýba nejaká zložka? Ak by ste sa opýtali moju starú mamu, či tam chýba niečo, jej odpoveď by bola negatívna.

Boh dal človekovi potrebné zložky, ale človek to jednoducho nedokázal sám. Hoci sa zdalo, že recept

na ľudskovo spasenie má všetky potrebné pravidlá, predsa vždy niečo chýbalo.

Uvedomil som si, že v receptoch mojej starej mamy, ktoré dávala iným, predsa niečo chýbalo. Odpoveď je jednoduchá. Moja stará mama je časť receptu rovnako ako iné zložky. Bez nej je recept neúplný a konečný výsledok nie je taký, ako ten pôvodný.

Príbeh nekončiacej lásky, ktorý napísal Boh, pretože sa ťa nemohol vzdať

Človek sa snažil napodobniť recept, ale výsledok nikdy nebol taký, ako to Boh plánoval. Síce sa zdalo, že obsahoval všetky potrebné zložky a metóda bola správna, konečný výsledok nebol dokonalý. Boh prepísal recept poslednýkrát, ale tento raz výsledok nezáležal na ľudskovej schopnosti, ale na Božej. Boh pridal Ježiša ako konečnú zložku. Všetko, čo

Boh žiada teraz je ochutnať konečný výsledok. A tu sa príbeh človeka zmenil. Tu sa môžem zastaviť a povedať vám „Kto je Ježiš?“ Môžem vám povedať, že prišiel k nám ako bábätko, rástol do silného a dokonalého muža v každom zmysle. A môžem vám povedať o tom, ako zachránil svet! Ale ako sa to týka teba, ak sa snažíš sledovať vlastný recept? Musíš vedieť, že vždy bude chýbať jedna zložka, ak nedovolíš Ježišovi, aby bol časť tvojho života. Tu sa zmení tvoj príbeh. Takže, aký je Ježišov príbeh? Je to príbeh tvojho vykúpenia. Príbeh začínajúci so zavineným bábätkom v plienkach uloženým v jasliach. Príbeh nekončiacej lásky, ktorý napísal Boh, pretože sa ťa nemohol vzdať. Šťastlivé Vianoce.

Ján Tomášik, ml.

Splnené očakávanie

Žijeme v dobe, keď stále niečo očakávame. Mladí alebo starí, bohatí alebo chudobní, vzdelaní alebo menej vzdelaní, všetci majú svoje osobné očakávanie. Tí mladí čakajú krajšiu a radostnejšiu budúcnosť a chudobní tiež čakajú krajšie veci.

Ten čas pred príchodom Pána Ježiša na tento svet, ako môžeme spozorovať, bol tiež čas očakávania. Akoby niekde v povetrí ľudia tušili, že sa má stať niečo nezvyčajné, zvláštne. Evanjelista Lukáš dôkladne opísal niektorých ľudí žijúcich práve v tom čase, tesne pred príchodom Spasiteľa na tento svet. V Lukášovom evanjeliu 2:25 hovorí o Simeonovi, že bol spravodlivý, pobožný muž, chodil do chrámu, tam sa modlil a poslúchal čítaný zákon, túžil po potešení a očakával niečo viac. Keď Jozef a Mária priniesli do chrámu nemlúvňatko, vtedy jeho očakávanie bolo splnené. Simeon splesal v duchu, jeho srdce bolo upokojené, očakávanie splnené. Stretol Spasiteľa a teraz mohol odísť.

Anna prorokyňa tiež žila v tom istom čase a tiež očakávala. Bola v pokročilom veku, 84 rokov, a mohli by sme položiť otázku: Čo táto starenka čaká? Keď sa však zjavilo dieťaťko, chválila Boha, hovorila o ňom všetkým, ktorí, tiež ako ona, niečo očakávali. Jej očakávanie sa splnilo.

Boli tam i pastieri, ktorí očakávali. Ako i každú noc, tak aj túto boli pri stáde, ale teraz bdeli a vnímali, že sa niečo má stať. Keď sa zjavil anjel, ktorý im zvestoval tú radostnú zvesť „Narodil sa Vám dnes Spasiteľ“, hneď oslavovali Boha. Zmizol strach a hovorili o tom všetkým, ktorých stretli. Ich očakávanie bolo splnené.

Písmo hovorí, že dlhé očakávanie robí srdce chorým.

Možno aj tvoj život je život očakávania - lepšie zajtra, lepšie zdravie, lepšie zamestnanie, viac úspechu.

V knihe proroka Izaiáša sa hovorí: „Tí, ktorí očakávajú na Hospodina nadobúdajú novej sily.“ Všetky oblasti tvojho očakávania môžu byť naplnené vtedy, keď sa Ježiš Kristus narodí v tvojom srdci.

Vianoce sú sviatkom, keď sa rozpomíname na narodenie Ježiša Krista. Neváhaj a dovoľ, aby sa narodil aj v tvojom srdci. Potom každé tvoje očakávanie bude splnené. Prajem ti splnenie všetkých tvojich očakávaní.

Pavel Mamojka

Jozef

Príklad dobrého človeka

Jozef je morálny človek, ale nie fanaticky prísny. Silný a zároveň nežný. Ach, ako je toto potrebné mužom dneskajšej doby! Potrebujeme tých, ktorí sú poslušní Božiemu písanému slovu, ktoré je vykladané v Cirkvi.

Anjel zakazuje rozvod

„A narodenie Ježiša Krista bolo takto. Keď bola jeho matka, Mária, zasnúbená Jozefovi, prv ako sa sišli, bola najdená tehotná zo Svätého Ducha. Ale Jozef, jej muž, súc spravodlivý a nechcúc jej urobiť potupu chcel ju tajne prepustiť.

A keď o tom premýšľal, hľa, ukázal sa mu anjel Pánov vo sne a povedal: Jozefe, synu Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo je v nej splodené, je zo Svätého Ducha; a porodí syna a nazveš jeho meno JEŽIŠ, lebo on zachráni svoj ľud od ich hriechov. A to všetko sa stalo nato, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané od Pána skrze proroka, ktorý povedal: Hľa, panna počne a porodí syna, a nazovú jeho meno Immanuel, čo je preložené: S nami Bôh.

A Jozef prebudiac sa zo spánku učinil, ako mu nariadil anjel Pánov, a prijal svoju manželku. Ale jej nepoznal, dokiaľ neporodila svojho prvorodeného syna a nazval jeho meno Ježiš” (Matúš 1:18–25).

Ježiš je vtelený Boh. V ňom Boh prišiel na zem a chodil medzi nami

Cirkev potrebovala veľa času a úsilia, aby mohla vysvetliť slovami a opísať plnosť a význam toho, kto je Ježiš.

Je dobré, keď to začneme s Matúšom. Ježiš mal zvláštny začiatok: Ducha Svätého a pannu Máriu. Jeho osobitná misia: zachrániť svoj ľud od hriechu. Jeho posilnenie: Ten, kto plní Písma. Jeho zvláštne meno: Pán šetrí a Emmanuel: Boh je s nami.

Ježiš je vtelený Boh. V ňom Boh prišiel na zem a

chodil medzi nami. „Vtelenie”, tzn. stelesnenie je jedno zo základných učení kresťanskej cirkvi. Boh vzal na seba úplné ľudstvo v Ježišovi, bez toho, aby prestal byť Bohom, a ani jeho božstvo nebolo ochromené. Inými slovami, v židovskom chlapcovi, menom Ježiš, ktorý sa narodil v prvom storočí, Boh vzal na seba pohlavie, etnický pôvod a všetky vlastnosti ľudského tela a všetky osobnosti.

Je tu však aj Jozef, Máriin manžel. Ak o vianočnej scéne myslíme týmto spôsobom, Jozef je zbytočná osoba. On dostal len niekoľko veršov. „Nezrodil” Ježiša rovnakým spôsobom ako on bol „zrodený” jeho otcom Jakobom. V skutočnosti, Ježiš bol počatý v Máriinom lone mocou Ducha Svätého. A Jozef a Mária, aj keď boli jeho rodičia, nesplodili ho. Ježiš je Boh v ľudskom tele. To je nesmierne dôležité. Vtelenie dáva človekovi hodnotu, ale Ježiš nebol splodený bežným spôsobom. Čo nás toto učí? Tu je naša tendencia k arogancii vopred zastavená. Žiadne vychvaľovanie sa. Ježiš nie je niekto, na koho niektorí môžu byť hrdí. On nie je posledný článok evolúcie dokonalosti ľudských bytostí. On je Boh medzi nami.

Matúš začína príbeh podrobnou genealógiou, ktorá okamžite vedie k niektorým dôležitým otázkam. Konkrétne, v rade „otcovských rodokmeňov”, ktoré trvali 1800 rokov, to sa náhle mení: Jakob splodil Jozefa, Máriinho manžela, z ktorej sa narodil Ježiš, zvaný KRISTUS. (Matúš 1:16) Otázka znie: Je Jozef Ježišov otec?

Evanjelista zobúdzajú našu zvedavosť. Zastavil sa vo výpočte, aby nám dal vysvetlenie: „A narodenie

Ježiša Krista bolo takto...” Potom nám vo verše 18. hovorí o Márii a vo verše 19. o Jozefovi, aby sa znovu vrátil k téme.

Predtým, než budeme hovoriť o čomkoľvek inom, je dôležité upozorniť na svadobné rituály, ktoré mali Židia v tej dobe. Svadba nebola jednodňové podujatie. Bol to pomerne zložitý zvyk, ktorý sa konal v troch fázach. Po prvé, rodičia navzájom sľúbili a zariadili manželstvo svojich ešte malých detí. Neskôr, keď chlapec dosiahol vek najmenej 13 rokov a dievča najmenej 12 rokov, pripravené bolo formálne zasnúbenie. Toto je druhá fáza.

Zasnúbenie bolo vykonané v dome otca nevesty. Zvyky stredného východu sú diktované podrobným dohodnutím sa medzi dvomi rodinami o mnohých detailoch manželského usporiadania, najmä na množstvo vena (veno bolo druh poistenia v prípade rozvodu). Tak, po priebehu zasnub, dvojica sa formálne stala manželmi. Preto sa každý rozchod považoval za rozvod.

Po zasnubách dievča aspoň jeden rok zostalo v otcovom dome, pred oficiálnou svadbou a záväzkom manželského vzťahu. Tak, manželstvo a sexuálny styk sú len tretia etapa.

***Je tu však aj Jozef, Máriin manžel.
Ak o vianočnej scéne myslíme týmto
spôsobom, Jozef je zbytočná osoba. On
dostal len niekoľko veršov***

Zaujímavý je nasledujúci zvyk. V prípade, že snúbenec zomrel pred svadobným dňom, mladá židovská žena by získala status vdovy. Vieme, že to pre nás znie divne, ale nie i pre Židov v prvom storočí.

Takže Mária a Jozef boli v procese manželstva. Všimol som si, do akej miery je evanjelista Matúš presný. Jasne nám hovorí, že mladý pár bol medzi druhou a tretou fázou - po zasnubách a pred manželstvom. Jozef bol legálne Máriin manžel, aj keď ju intímne nepoznal.

„Keď bola jeho matka, Mária, zasnúbená Jozefovi,

prv ako sa sišli...” (Matúš 1:18b) Boh strategicky plánoval čas. Mária bola Jozefova manželka, ale ešte panna.

Matúš nám, na rozdiel od Lukáša, nezaznamenáva príbeh o stretnutí Márie s anjelom. Ale nám nepriamo hovorí to isté: „...bola nájdená tehotná zo Svätého Ducha.”

Ešte nevydatá nevesta a tehotná! To nie je v poriadku! Je pravda, že dieťa bolo počaté z Ducha Svätého. Ale kto tomu uverí? Mária je v nezávideniahodnej situácii.

***mladý pár bol medzi druhou a
tretou fázou - po zasnubách a pred
manželstvom. Jozef bol legálne Máriin
manžel, aj keď ju intímne nepoznal***

V tom všetkom, nie Máriina povest' bola skúšaná, ale jej charakter. Boh zasiahol do života dvoch mladých ľudí, a akoby nemal v úmysle pomôcť vyriešiť problémy. Nie je tomu tak. Mária sa naučí dôverovať Bohu s najdôležitejším životným vzťahom. Boh, ktorý koná v jej živote koná aj v živote jej snúbenca Jozefa.

Jozefov výber

Devätnásty verš hovorí o Jozefovi. Všimnite si, že vzhľadom na zasnuby, on je považovaný za jej manžela. Všimol som si jeho postoj a jeho vieru v tom všetkom. Jozef bol spravodlivý muž, poslušný Božiemu zákonu. Zákon nariadil ukameňovanie pre každý klam tých, ktorí boli v stave zasnúbenia. Spomeňme si na ženu, ktorú chceli za cudzoložstvo ukameňovať. Vzhľadom k tomu, Jozef sa rozhodol nasledovne: nechcem verejný škandál, nepotrebujem poníženie. Rozídeme sa v tichosti. Vzdám sa aj vena, ktoré som už dal. Nech všetko zostane Márii a jej otcovi.

Jozefa toto rozhodnutie niečo stálo. Jeho rodina sa rokmi pripravovala pre jeho manželstvo. Avšak, on je plný milosti a miluje Máriu viac než peniaze. V ňom nie je hnev a pomstychtivá horkosť, len smútok a sklamanie, pre rozptýlené sny o budúcnosti.

Čo je to za človeka? Poslušný zapísanej Božej vôli, ale aj ďalej naplnený milosťou a dobrotou. Radšej by on stratil a tak ochránil to, čo zostalo z Máriinej povesti. Jozef je morálny človek, ale nie fanaticky prísny. Silný a zároveň nežný. Ach, ako je toto potrebné mužom dneskajšej doby! Potrebujeme tých, ktorí sú poslušní Božiemu písanému slovu, ktoré je vykladané v Cirkvi. Ľudí, ktorí sú zároveň ohľaduplní k ostatným.

***Mária sa naučí dôverovať Bohu s
najdôležitejším životným vzťahom***

Boh vstúpil a teraz všetci trpia. Máriina povest' je ohrozená. Jozef dobre koná, aj keď na základe nedostatku dôkazov. Rodičia sú sklamaní. Veno je stratené. Nazaret hučí klebetami. To vyvolalo krok k nevyhnutnému rozvodu.

Mnoho drámy je v týchto niekoľkých riadkoch evanjelistu Matúša. Idylické plány dvoch dobrých mladých ľudí, Márie a Jozefa, idú dolu vodou. Neexistuje žiadny východ z tohto neporiadku. Iba ak Boh sám neumožní cestu vpred.

Spolahnite sa na Boha, ktorý jediný môže zmeniť ľudské srdcia. Napríklad, nevzdávajte sa svojej návštevy do zboru, ak váš manžel nechce ísť. Vy príd'te

Boh sa objaví

Jozef nie je len láskavý človek, ale aj trpezlivý. Rozhodol sa oddýchnuť si skôr než zrealizuje svoje rozhodnutie. A v noci sa niečo stalo – Boh sa ohlásil. Anjel Pánov uist'uje Jozefa, že dieťa, ktoré Mária nesie je dielo Ducha Svätého. Jozef sa nebál prijať toto zjavenie. Prijal Máriu, prevzal dieťa a dal mu právo niesť meno svojho rodu. Takže, ten chlapec sa stal syn Dávida.

Prozreteľnosť teraz nachádza dvoch spoločníkov. Bohu nie je problém, aby vyniesol svoje zámery, ale nebolo to ľahké nájsť tých, ktorí jeho vôľu sprevedú.

Všimnite si, že Boh Márii a Jozefovi nehovorí v rovnakom čase. Ako keby ten časový interval bol nevhodný. Boh im nehovorí rovnakým spôsobom. To je preto, že páry potrebujú trpezlivosť a rešpekt k zvláštnostiam duchovných ciest, ktorými siahajú. Či nemá každý z nás rozdielny odtlačok prsta?

Čo môžeme povedať o vesmírnom rozdiel medzi pohlaviami?

Takže, príklad, ako Boh koná s Máriou a Jozefom mi ukazuje nasledovné: Nemá to zmysel, aby sme svojho manžela, alebo kohokol'vek iného, tlačili do svojich foriem. Dôverujeme Bohu. On vie, čo robiť s ľuďmi odlišnými od nás. On má cesty podľa ich osobností. Bud'te trpezliví ako Mária. Spolahnite sa na Boha, ktorý jediný môže zmeniť ľudské srdcia. Napríklad, nevzdávajte sa svojej návštevy do zboru, ak váš manžel nechce ísť. Vy príd'te. Nedovoľte, aby váš duchovný život bol rukojemníkom niečieho odmietania. Manželský zákon nikde nehovorí, že jeden z manželov má právo na rolu Boha v živote toho druhého.

Boh lieči zlomené

Môžeme si predstaviť Jozefovo vzrušenie, keď bežal ku snúbenici so slovami: „Mária, nerozvedieme sa. Teraz chápem. Vieš, včera večer, keď som zaspal, zjavil sa mi anjel. Preto som sa rozhodol. Viem, že sa to všetko môže zastaviť, ale nech nám Boh pomôže!”

Jozef išiel spať s jednou predstavou o svojej budúcnosti a zobudil sa s inou. Teoreticky, toto je nazývané paradigma. Ten istý muž sa prebudil v rovnakom živote, s rovnakými problémami, ale s radikálne novým pohľadom na všetko. Dvere sú teraz otvorené. Rozvod nebude, pretože Boh prehovoril. Oh, nejestvuje viac strach, dôvera sa vrátila a pohľad na zajtrajšok sa vyjasnil. Pred dvomi mladými ľuďmi je nádherný sľub od Boha – v

Boh, ktorý uzdravil rozbité vzťahy medzi Máriou a Jozefom, cez Ježiša bude liečiť hriechom zlomený vzťah medzi ním a ľudstvom

Ježišovi. Boh raz za navždy vyrieši problém hriechu. On chcel zlomiť putá, ktoré všetkých ľudí tak kruto držali v zajatí.

Meno Ježiš v tom čase bolo celkom bežné, ako mnohé dneskajšie mená. Znamenalo to Jehova zachráni. Boh, ktorý uzdravil rozbité vzťahy medzi Máriou a Jozefom, cez Ježiša bude liečiť hriechom zlomený vzťah medzi ním a ľudstvom. Tu je príklad, ako niekto prirovnal niektoré alternatívy k Božiemu riešeniu:

„Ak by naša najväčšia potreba bola informácia, Boh by nám poslal učiteľa: ak by nám chýbala technológia, Boh by nám poslal vedca: ak by naša kľúčová potreba bola v peniazoch, Boh by nám poslal ekonóma: keby nám chýbalo viac zábavy, Boh by nám poslal zabávača. Ale našou najväčšou potrebou bolo odpustenie, tak preto Boh poslal Spasiteľa.”

Boží dokonalý prístup

Takže, Jozef sa oženil so svojou tehotnou snúbenicou. Jozef ju vzal do svojho domu, „Ale jej nepoznal, dokiaľ neporodila svojho prvorodeného syna” (Matúš 1:25).

Páči sa mi Jozef. Vlastne, obdivujem ho. Nie je ľahké byť zachytený v toku Božích plánov. To si vyžaduje ďalšie sebaovládanie a sebazaprenia sa, ktoré sa nevyžaduje od ostatných. Jozef bol odvážny a poslušný k Písmu. Je to naozaj pozoruhodný muž.

Na konci tohto príbehu, nezabúdajme hlavný cieľ Matúšovho písania. On nám hovorí, že Ježiša prijali s privítaním do rodu Dávidovho. Jozef dal svoje meno narodenému dieťaťu a legálne ho prijal. (Anjel prikázal: „...a dáš mu meno Ježiš.” A tak aj bolo: „Jozef mu dal meno Ježiš.”) Ježiš bol podľa počatia Boží, a podľa prijatia právny syn Dávidov.

Autor Fil Treikil
Pripravil Martin Širka ml.

NEBOJ SA, BOH ŤA CHCE NESMIERNE POŽEHNAŤ

Boh nám praje to najlepšie. On nie je nejaký nahnevaný Boh katastrof a zla. Je milujúci Otec, ktorý miluje tých, čo sú utvorení na Jeho obraz.

V evanjeliu podľa Lukáša v 1. kapitole od 26. verša je zapísaný príbeh, keď anjel Gabriel priniesol posolstvo panne menom Mária. Bolo to zvestovanie tej najkrajšej udalosti, ktorá prenikla svetom. Mal sa narodiť zaslúbený Mesiáš, Spasiteľ sveta.

Anjel prichádza so slovami: Raduj sa, obdarená milosťou! Pán s tebou, ty požehnaná medzi ženami. Mária sa zľakla, ale anjel pokračuje: Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha. Jeden preklad tento verš uvádza nasledovne: Neboj sa, Boh ťa chce nesmierne požehnať.

**Tak prečo sa dejú zlé veci na svete?
Jednoducho, je to dielo diabla a jeho
anjelov**

Verím, že väčšina z nás poznáme, že Boh nám praje to najlepšie. On nie je nejaký nahnevaný Boh katastrof a zla. Je milujúci Otec, ktorý miluje tých, čo sú utvorení na Jeho obraz. Ježiš nám predstavuje takého Otca, keď hovorí: Ak teda vy, súc zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o čo skôr dá váš Otec, ktorý je v nebesiach, dobré veci tým, ktorí ho prosia.

Tak prečo sa dejú zlé veci na svete? Jednoducho, je to dielo diabla a jeho anjelov. Pretože človek neposlúcha Boha, diabol získava vládu na tomto svete a koná svoje skutky.

A predsa, Boh má túžbu požehnať ľudí. Dôkazom toho sú i Vianoce. Mária dostala prekvapujúcu správu od anjela: „Mária, si obdarená milosťou a Boh ťa chce veľmi požehnať.“ Každý z nás by prekypoval šťastím, keby sa k nám dostala takáto správa. Všemohúci Boh naplánoval, že ma veľmi požehná? A už predtým jej bolo povedané, že je obdarená milosťou. Boh jej preukázal priazeň, a preto ju chce požehnať.

Podobný plán má Boh s každým. Pretože

je k nám milostivý, rozhodol sa, že nás chce požehnať. Chce zmeniť náš život a tak osláviť svoje meno. To, čo ma najviac zaujalo v tomto príbehu je spozorovanie, že v Márii táto správa nevyvolala okamžité nadšenie. Prečo? Pretože aj napriek tomu, že jej anjel zvestuje nádherné veci o narodení dieťaťa, ktoré jedného dňa bude vlastniť trón Dávidov, bolo tam niekoľko vážnych prekážok.

A zväčša je to tak, že keď Boh plánuje cez nás vyliat svoje požehnanie do tohto sveta, nie je to jednoduché a bezprekážkové. Zrazu sa pred nás stavajú prekážky, protivenstvá a nedostatky. Začneme váhať o tom, či je Boží plán reálny pre náš život.

Chce ma Boh nesmierne požehnať? Nie som si až taký istý. Mária si uvedomila, že nemôže narodiť dieťa, pokiaľ nie je v manželstve s mužom. Chápala, že narodiť dieťa mimo manželstva nie je Boží spôsob a je to porušenie Božieho zákona. Taká žena, ktorej by sa také niečo prihodilo v tej dobe, mohla byť aj ukameňovaná. Anjel jej však hovorí: Narodíš syna ešte predtým ako budeš poznať muža.

**Pretože je k nám milostivý, rozhodol sa,
že nás chce požehnať. Chce zmeniť náš
život a tak osláviť svoje meno**

Jej otázka bola: Ako sa to stane? Božia odpoveď je vždy: Duch Svätý. Nemusíš poznať žiadnych „kľúčových ľudí“, pokiaľ poznáš Ducha Svätého. Boh všetko zariadi.

Mária tomu iba ťažko rozumela a preto jej prvá reakcia sa stotožnila so strachom. Predstavte si, keď otehotnela od Svätého Ducha a dieťaťko v jej vnútri začalo rásť. Všetkým naokolo bolo zjavne viditeľné, že sa s ňou niečo stáva. Možno jej kládli otázku: Mária, čo sa stalo? A Mária by

odpovedala: Boh ma chce nesmierne požehnať tak nosím v sebe bábätko od Svätého Ducha. Je to niečo nadprirodzené a veľmi nádherné, čo Boh koná v mojom živote.

Koľkí z nás by sme uverili takýmto slovám? Mali by sme mnoho argumentov odsúdenia. A predsa, Boh vyvolil takýto spôsob pre Jeho slávne dielo narodenia Spasiteľa.

Nakoniec Mária povedala: Nech sa mi teda stane podľa tvojho slova. Keď trochu pouvažujeme, táto veta má obrovskú váhu. Na to, aby Mária okúsila to najväčšie požehnanie vo svojom živote, ktoré zároveň požehná milióny ľudí, potrebovala sa úplne oddať do Božích rúk a bezpodmienečne Mu veriť.

Keď prišlo prenasledovanie zo strany Herodesa a museli utekať do Egypta, ešte stále musela veriť slovám, ktoré priniesol anjel: Boh ťa chce nesmierne požehnať.

Ak cítiš, že ťa Boh povoláva do niektorých vecí a hovorí do tvojho života, odpovedaj Mu: Nech sa mi stane podľa tvojho slova. Keď sa prekážky a nedostatky postavia do cesty a ľudia začnú hovoriť proti tomu, čo tebe Boh hovoril do tvojho života, volaj k Bohu: Nech sa mi stane podľa tvojho slova.

Možno si ešte neodovzdal svoj život Pánovi Ježišovi a diabol ťa klame, že ak to urobíš, prídu mnohé problémy na teba. Možno ťa ťažkosti prídu, ale ver Bohu, že On má zámer, aby ťa nesmierne požehnal. Príde strach a začneš si uvedomovať, že nedokážeš naplniť Božie plány. Ver Bohu! S Ním to zvládneš. Márii bolo povedané: A blahoslavená tá, ktorá uverila, lebo sa naplní to, čo jej bolo hovorené od Pána. Neboj sa, Boh ťa chce nesmierne požehnať.

Ján Lacko

Mimochodom

LÁSKA, DARČEKY, POZORNOSŤ... LEN NA VIANOCE?

Prišiel znovu ten čas. Vianočný. December prišiel, a priniesol nám znovu „vianočnú náladu“. Je zvláštne, že ľudia v tomto období sú naladení a radostní. Keď nastúpi čas vianočný, akoby to boli iní ľudia. Bezstarostní sú, nerozmýšľajú o zlých veciach. Pre mňa osobne je to obľúbené obdobie v roku. Kamkoľvek sa obzriem, všetko mi pripomína dôvod prečo vlastne Vianoce sú. Keď sa pozriem na ľudí ako si dávajú darčeky, pripomenie mi to ten najväčší dar, ktorý svet mohol prijať.

Keď vidím tie svetielka všade v oknách, pripomenie mi to opravdivé svetlo, čo k nám zasvietilo. Keď vidím medzi ľuďmi lásku, nežnosť, milosrdenstvo a pozornosť, spomeniem si, že nás Boh tak veľmi miloval, že dal svojho jednorodného Syna, aby sme mohli mať, veriac v Neho, život večný. A o tom sú Vianoce. O tom sú darčeky, o tom je vlastne pozornosť, milosrdenstvo, láskavosť. O Ňom. O Ježišovi. Všetko ukazuje na Neho, a všetko je pre Neho.

Tak čo urobíme s tým? Čo urobíme, keď sme prijali takú veľkú lásku, taký veľký dar?

Necháme si to pre seba, alebo to rozdáme ďalej? Zdarma sme dostali, zdarma máme dať. Opravdivé Vianoce sa stáli, keď sa Pán Ježiš narodil v našom srdci. A pre toho, komu sa Pán Ježiš narodil v srdci, vianočná radosť nikdy neprestáva. Pokračuje, a to večne. Je dobre si darovať darčeky na Vianoce. Je dobre ukázať lásku, milosrdenstvo, pozornosť. Ale Božie deti ukazujú lásku vždy. Sú radostné vždy. Dávajú vždy. Milosrdné sú vždy. Ježiš, kým chodil po zemi, vyučoval o týchto veciach. Pozri si v Biblii v ev. Matúša v 5. a 6. kapitole. Prečítaj si ich a dôkladne porozmýšľaj o týchto veršoch. Ježiš tu nedával prikázania len pre vianočné obdobie, ale pre celý rok. Vždy.

Takže láska, darčeky, pozornosť, milosrdenstvo... len na Vianoce? Absolútne nie. Ale aj keď prejde toto obdobie, spomeň si, že Božia láska trvá aj ďalej, Jeho milosť trvá aj ďalej, Jeho dar trvá aj ďalej, Jeho pozornosť trvá aj ďalej. Si to prijal? Rozdávaj ďalej. Maj veselé Vianoce.

Dávid Mamojka

KRÁLI SA POKLONILI KRÁĽOVI KRÁĽOV

Ked' nebolo z Izraelského národu kto by vzdal úctu Kráľovi, tak prišli „od východu slnka“. Boh si našiel ctiteľov.

Prišli „od východu slnka“. Pravdepodobne z Babylona, lebo v tom čase Babylon bol center mudrcov a hviezdárov. Najprv sa stretli s Herodesom v jeho paláci. Ak by neboli ľudia vysokého postavenia, neboli by prijatí v paláci. Oni mali konkrétnu otázku, žiadosť a cieľ: „Kde je narodený Kráľ Židovský? Lebo sme sa mu prišli pokloniť!“

Táto veta prekvapila Herodesa, tiež i čitateľov a učiteľov zákona. Keď sa pýtal kráľ Herodes, kňazi vedeli, že je v Judskom Betleheme, lebo tak prorokoval prorok Malachiáš. Hneď o tom zvedel i celý Jeruzalem a zľakol sa. Ved' Jeruzalem bol nazvaný Mesto toho veľkého Kráľa.

Herodes ich poslal do Betlehema, aby sa dôkladne povypytovali o tom dieťatku a potom prišli a mu povedali, a on potom pôjde a pokloní sa mu. No v srdci si myslel ho zabiť.

Oni sa veľmi zaradovali, keď spozorovali hviezdu, ktorá ich viedla až po dom, kde bol Ježiš. Z tohto dejú vyplýva mnoho pravdy.

Po prvé, hoci mali prekážky, predsa ho našli; kto hľadá ten nachádza.

Po druhé, keď ho našli, nehľadeli na okolnosti. Hoci boli kráľi, poklonili sa v tom chudobnom ovzduší, lebo ich cieľ bol pokloniť sa Ježišovi, Kráľovi kráľov. To bola opravdivá radosť a sláva.

Matúš nám iba málo píše o tom deji. Ako Žid, nechcel vyzdvihovať túto udalosť, a preto tak málo píše o nich. Je pravda, že boli zd'aleka a boli pohania. Keď nebolo z Izraelského národu kto by vzdal úctu Kráľovi, tak prišli „od východu slnka“. Boh si našiel ctiteľov.

Ak ho my nebudeme uctievať, Boh si nájde a vzbudí ctiteľov, o ktorých my ani netušíme.

Dary, ktoré mu dali, zjavujú kto boli oni a kto je On: zlato, kadidlo a myrha.

Mali veľmi drahé veci, ktoré majú ľudia bohatí a vo vysokom postavení. Uctili ho ako Kráľa, Kňaza a toho, ktorý uzdravuje. Ježiš nie je iba kráľ, On je Kráľ kráľov.

Ján Mamojka

Svedectvo

Radovan Ninkov:

JA SOM SI TO NEZASLÚŽIL

Po prvýkrát som pocítil pokoj a bezpečnosť. Vzal som svoje veci s úmyslom, že ich nechám u brata Ivana, a pamätám si, že som povedal: Bože, ak je toto Tvoja vôľa, nech sa stane.

Väčšiu časť svojho života som strávil v pestúnskej rodine, a potom i v domove pre deti a mládež v Sombore. Pred niekoľkými rokmi som sa nachádzal medzi zločincami rôznej činnosti. Úľavu som spočiatku hľadal v alkohole, v cigaretách, kým som naseba upútal pozornosť žartom, nadávkami alebo hanobením iných, v čom sa mi darilo.

Pre moju lenivosť ma vyhodili z maliarskeho kurzu a potom i z domova. Vrátil som sa domov. Bol som smutný. Nebolo nikoho, kto by sa mi ozval aspoň cez telefón. Vyrástol som s ľuďmi, ktorí akoby ma už ani nepoznali. Nechal som to tak. Hovoril som si, že aspoň mám dievča, s ktorým kontaktujem tiež telefonicky, ale onedlho mi povedala, že nemôže pokračovať so mnou, lebo som príliš dobrý. Tak som si hovoril, že nevedí, aspoň mám rodinu. Onedlho mi zomrela stará mama a starý otec skončil v nemocnici. Nemal som žiadnu prácu.

No, potom ma otec zoznámil s bratom Ivanom Novakovím, ktorého Pán hneď použil so svedectvom a evanjeliom, tak som často chodil k nemu, lebo mi tie rozhovory dávali úľavu. Onedlho som šielaj do cirkvi a zoznámil som sa s jedným bratom z Petrovca a Kulpína. Pán ma najprv vyslobodil z cigariet a nečistých slov. Môj otec veľmi pil. Práve vtedy, keď on začal pracovať a zarábať, ja som začal čítať Bibliu. Otec ma znenávidel, keď že som mu nechcel dávať peniaze za pálené. Začal sa mi vyhrážať, potom verbálne a neskôr i fyzicky útočil.

Chcel mi vziať život. Rozhodol som sa, že sa budem modliť, aby ma Pán odviezol medzi veriacich ľudí, aby ma ochránil. Starý otec sa medzičasom vrátil z nemocnice a keď počul čo sa stalo, pod otcovým nátlakom ma vyhodil z domu.

Po prvýkrát som pocítil pokoj a bezpečnosť. Vzal som svoje veci s úmyslom, že ich nechám u brata Ivana, a pamätám si, že som povedal: Bože, ak je toto Tvoja vôľa, nech sa stane. Mal som potrebu vyrozprávať, čo sa stalo I bratovi z Petrovca a preto som mu zavolať. Pokým som večeral u brata Ivana, nemohol som prestať plakať. Onedlho brat z Petrovca zavolať a ponúkol mi pobyt u neho, ak s tým budem súhlasiť. Súhlasil som. Hneď prišiel pre mňa a ja som teraz s ním medzi veriacimi ľuďmi. Modlil som sa I za prácu, ktorú teraz mám. Pán tak usporiadal všetky veci, že keď sa ma ľudia pýtajú, ako som sa sem dostal, musím povedať: „Keby som v ten deň v cirkvi nestretol Božie deti, dnes by som nebol tu.“

Neskôr som bol pokrstný Duchom Svätým. Pán mi dal poznať, že som Jeho tak, že ma vyviedol do ulíc s bratom a videl som uzdravenia. Život je krásny. Ďakujem nášmu Bohu a Jeho deťom, I veľkej milosti. Svojimi skutkami z minulosti a svojimi chybami z prítomnosti som si nezaslúžil Jeho pozornosť, ale dúfam, že Pán použije všetko, ako to robil do posiaľ. Sláva Mu a vd'aka.

Pripravila: Jana Zahorcová

Obdobie pokoja

V tomto nepokojnom a chaotickom svete sa môžeme stíšiť v našich domácnostiach, zažívať pokoj, užívať si v ňom a oddýchnuť si od každodenného zhonu. Je určitá osobitná a zvláštna atmosféra pokoja v čase vianočných sviatkov.

Stredobodom každej kresťanskej rodiny je určite Ježiš Kristus. Práve rodina je tá, v ktorej by Pán Ježiš mal byť vždy oslavovaný a uctievaný, a to všetkými jej členmi, od najmladšieho až po najstaršieho. Ved' On činil dobre ľuďom každého veku: deti bral na ruky, aby ich požehnával, mládenca vzkriesil

Ked' vládne láska, príde radosť a pokoj

z mŕtvych, aby jeho matka nesmútila a neutrpela stratu syna, uzdravoval ľudí rozličného veku, ba i nakoniec, pokým umieral, ešte stále sa staral o svoju, vtedy už staršiu matku a dával ju do starostlivosti Jánovi.

Ten Ježiš, Spasiteľ sveta, ktorý k nám prišiel ako malé bábätko, je preto hoden, aby sme oslavovali Jeho dielo spásy, dokonale naplánované Bohom. Jeho narodenie a príchod k nám si pripomíname počas Vianoc.

Vianoce zvykneme vnímať ako sviatok lásky, radosti a pokoja. Láska je vysoko hodnotená aj v Písme a preto sú i Vianoce výbornou príležitosťou ako si ju vyjadrovať v rámci rodiny. Robíme to peknými úsmevmi, vľúdnyimi slovami – dobrými prániami

ale aj darčekom. Vtedy sa najmä mladší členovia rodiny učia správnym gestám voči svojim blízkym. Áno, vianočné obdobie je priam presiaknuté láskou. Akoby sa sama vnucovala do našich srdc, pokým sa v našich príbytkoch rozliehajú krásne melódie vianočných piesní, domom rozvoniavajú koláče, ktoré mamka peče s láskou pre svoju rodinu. Samozrejme, nie je to iba o koláčoch a čistom, poupratovanom domove. Je to vždy na prvom mieste o Bohu, ktorý nám prostredníctvom svojho Ducha vkladá tú svoju lásku do našich srdc a pomáha nám ju vyjadrovať ľuďom vôkol nás. To On je tá láska. Je to láska, ktorá nie je len pocit. Božia láska plodí skutky, je vyjadrením Jeho podstaty. Kto miluje Jeho, miluje aj svojich blízkych. Takým spôsobom je tá láska rozliata v srdciach celej rodiny, ba aj širšie. Obdobiu Vianoc sa tešia aj deti, aj dospelí. Už samotná výzdoba a rôznorodosť farieb dotvára slávnostné ovzdušie, ktorému sa radujú najmä deti. Najmladší chystajú piesne a básne a svojím vlastným spôsobom hlásajú príchod Ježiša na tento svet. Tešia sa z prijatých darčekom. Ich rodičia a starí rodičia sa zasa tešia z osobitných bohoslužieb a svojich ratolestí. Radosť je všade prítomná, avšak pre úprimných veriacich, nie len

z viditeľných vecí a pekných zážitkov. Tá radosť je omnoho hlbšia a významnejšia. Je to predovšetkým opravdivá a úprimná radosť, ktorá vyviera z nášho vnútra a vložil ju tam Duch Svätý. Radosť z toho, že Boh nám dal svojho Syna, aby sa narodil ako malé dieťa, rástol, slúžil nám a splnil svoju úlohu – poskytol záchranu pre celé ľudstvo. Každý kto v Neho uverí a poslúcha Jeho slová je zachránený a má právo a príčinu prežívať radosť zo svojej spásy. Preto sme radostní i počas Vianoc, a aj z našich príbytkov sa ozývajú radostné hlasy našich detí, ale aj dospelých – radostné zvuky celej rodiny. Doprajme si takú radosť – máme sa za čo radowať, viac než tento svet. Vytvárajme pozitívne ovzdušie radosti, veselosti a pekných pocitov, v ktorom naše deti budú vyrastať v správnych Božích ľuďoch, a starší si zasa pripomínať, že i napriek životným prekážkam, ak poznáme Krista - je vždy príčina prečo mať neuhasínajúcu radosť.

Je toto aj obdobie pokoja v našich kresťanských rodinách. Môžeme mať ten pokoj Boží, o ktorom nám Biblia hovorí, že prevyšuje každý ľudský um. V tomto nepokojnom a chaotickom svete sa môžeme stíšiť v našich domácnostiach, zažívať pokoj, užívať si v ňom a oddýchnuť si od každodenného zhonu. Je určitá osobitná a zvláštna atmosféra pokoja v čase vianočných sviatkov. Vyplýva to z toho, že keď vládne láska, príde radosť a pokoj.

Ten pokoj je cítiť v celej rodine, v ňom je uvoľnenie, uspokojenie, že sme milovaní a prijatí takí akí sme

V dôsledku prejavovania lásky skutkami, zažívania radosti zo spasenia a pripomínania si biblických právd ohľadom slávneho dňa narodenia Ježiša Krista, radosti zo spoločnosti

našich najmilších, v našich srdciach sa rozhostuje aj ten predivný, nadpozemský pokoj. Ten pokoj je cítiť v celej rodine, v ňom je uvoľnenie, uspokojenie, že sme milovaní a prijatí takí akí sme. V takom pokoji, ktorý vládne v rodine sa upevňujú naše vzťahy a naše deti si môžu vziať takýto vzor rodinnej

Nech sú Vianoce v našich kresťanských rodinách inšpiráciou ako máme žiť tieto sviatky každý deň, pestovať lásku, radosť a pokoj v Kristovi

pohody do svojich budúcich rodín.

Kiežby láska aj počas týchto sviatkov vyžarovala z očí rodičov, pokiaľ sa pozerajú

na svoje ratolesti. Radosť nech iskrí z očí detičiek milovaných rodičmi a starými rodičmi. Nech sa pokoj zračí na tvárach našich babičiek a dedkov, prepálených rokmi skúseností, spokojných s prežitým životom a vyrovnaných s nastávajúcim obdobím života. Nech sú Vianoce v našich kresťanských rodinách inšpiráciou ako máme žiť tieto sviatky každý deň, pestovať lásku, radosť a pokoj v Kristovi. Ved' On sám práve to priniesol na tento svet.

Anna Andrášiková

Ked' sa upokojíš, Ja začínam konať

Pokým sme vystrašení, naplnení strachom, búrka len dostáva na intenzite a vlny sú silnejšie. Ked' sa však upokojíme a vieme, že v našej lod'ke máme Pána, vtedy „On vstane, pohrozí víchru a prikáže moru: MLČ, utíš sa!”

Jedno ráno, počas modlitby a osláv Pána, cítila som nepokoj vo vnútri, pocit úzkosti ma sklúčoval a srdce mi zrýchlene bilo. Prosila som o pokoj môjho vnútra. Zrazu Boh vložil svoj pokoj so slovami: „Teraz, keď si sa upokojila, môžem ja konať.” A bola som zachvátená pokojom.

Prípomenulo mi to príbeh zapísaný v Markovom evanjeliu v 4. kapitole, keď sa učeníci spolu s Ježišom plavili v lod'ke. Vôkol nich sa zdvihla

Máme Pána v našej lod'ke, teraz žije v nás a je v nás. O koľko viacej by sme sa my teraz nemali báť?

veľká búrka, vlny sa valili do ich lod'ky, vôkol strašné mračná, silný vietor. Lod'ka sa kolíše a majú pocit akoby išli stroskotat'. Znázorňuje to situácie, v ktorých sa občas nachádzame, možno nie fyzicky v takej búrke, ale v našom vnútri, v našich okolnostiach, alebo zvlášť, my ženy, v našich emotívnych oblastiach. Naše emócie sú často ako to rozbúrené more, ktoré tak silno kolíše našu lod'ku. Tento príbeh nám je dobre známy a vieme, že učeníci

neboli sami. Bol s nimi Ježiš. Možno sa pýtame, že ako je možné, že učeníci boli toľko vystrašení, keď mali so sebou Ježiša? Boli svedkami divov, ktoré konal a predsa sa báli! Možno takto rozmýšľame, ale aj my máme Pána v našej lod'ke, teraz žije v nás a je v nás. O koľko viacej by sme sa my teraz nemali báť?

Pod'me späť na príbeh. Búrka vôkol nich, voda už napĺňala lod'ku a Ježiš spal v zadnej časti lod'ky. „Zobudili ho a povedali mu: Učiteľu, neďbáš, že hynieme?” (Marek 4:38) Často sa nám zdá akoby Pán neďbal, ale On dbá a to veľmi dobre. V tomto príbehu nám zanechal príklad ako sa máme my správať, alebo čo máme robiť, keď príde búrka do nášho života. MÁME SA UPOKOJIŤ A VTEDY ON BUDE KONAŤ! Pokým sme vystrašení, naplnení strachom, búrka len dostáva na intenzite a vlny sú silnejšie. Ked' sa však upokojíme a vieme, že v našej lod'ke máme Pána, vtedy „On vstane, pohrozí víchru a prikáže moru: MLČ, utíš sa! Vtedy víchor ustal a nastalo veľké ticho.” (pozri Marek 4:39) Pán povedal len slovo a nastalo veľké ticho, búrka utíchla.

Milí bratia a sestry, priatelia, vyzývam seba a Vás, upokojme sa a dovol'me nech On koná, nech On prehovorí k našej búrke a búrka na Jeho slovo utíchne.

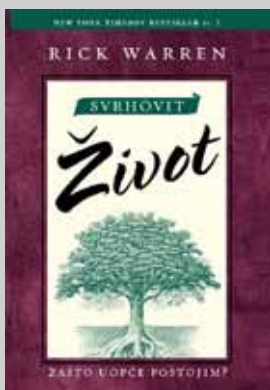
Tamara Andrášiková

Čitateľ čitateľom

Život s jasným cieľom

„Ak je na tomto svete ešte nádej, je to preto, že ešte zaznieva Božie meno.”

Práve v tomto vianočnom čase, keď bilancujeme svoj život, uvažujeme, hodnotíme a spočítujeme svoje dosiahnuté úspechy, či prehry, mnohí z nás premýšľame o zmysle svojho života a pýtame sa: načo som vôbec na zemi? A práve v tomto vianočnom čase, mnohí si spomínajú meno Ježiš. Avšak je otázka či si každý uvedomuje, čo meno Ježiš preňho môže znamenať? Či každý vie, že je to jediné meno, ktoré berie na seba ťarchu tlačiacu ľudstvo, prináša nádej a dáva všetkému zmysel?

Kniha Život s jasným cieľom autora Ricka Warrena hovorí práve o zmysle tvojho života. Odhaľuje, že existuješ preto, lebo existuje meno Ježiš. Boh ťa plánoval. On ťa mal v mysli skôr, než ťa nádherne a zázračne vytvoril v lone tvojej matky. On je tá nádej, v ktorej sa skrýva zmysel všetkého. Nádej, ktorá každodenne prináša nové svetlo do tvojho srdca. Nie si tu náhodou. Si dielo Jeho rúk, predivne utvorený Jeho láskou. Utvoril ťa pre seba a ponúka ti svoje vedenie, keď budeš prechádzať cez ťažkosť. Neutvoril ťa, aby si padal a zlyhal, ale aby ťa zdvihol zakaždým, keď sa ocitneš dolu a odpustil ti, keď schybiš. Čítaním strán tejto knihy, zistíš, aký plán mal Boh s tebou, čím sa zbavíš všetkých obáv a získaš istotu, keď zistíš, že si tu nie navyše. Máš svoje poslanie a svoj zámer – máš úlohu od Boha. On ťa uschoptil, aby si znamenite slúžil vo svete a skrze túto službu uctil Boha. Kniha Ricka Warrena ti pomôže spoznať a rozvíjať dary a schopnosti, ktoré su ti dané, aby si radostne a pokorne slúžil svojmu Stvoriteľovi. To je zmyslom toho, prečo si stvorený.

Kniha Život s jasným cieľom je mimoriadna kniha, ktorá ti povie skutočnú pravdu: bez mena Ježiš, život nemá zmysel. Bez zmysla, život nemá nádej.

Knihu si môžete zadovážiť v Združení pre propagáciu kresťanských hodnôt Manna.

Tatiana Pintírová

Úloha matky

Vaše deti Boh zveril práve vám do opatery, a práve vy, ktoré sa mnohokrát cítite nedokonalé a plné chýb, túžite po väčšej múdrosti pri výchove, dávate posledný kúsok sily svojim deťom, práve vy ste tie najsprávnejšie mamy pre ne.

O Márii, matke Pána Ježiša nám Písmo Sväté neprezrádza veľa. Poznáme, že bola pannou, zvolenou Bohom, aby na svet priniesla Ježiša Krista, ako i niekoľko ďalších krátkych záznamov z jej života. Najčastejšie sa o nej hovorí práve počas Vianoc, kedy si pripomíname príchod Ježiša medzi ľudstvo, v podobe malého bábätka, ktoré porodila.

Možno zápasila so strachom a pochybnosťami. Vieme však, že milovala

Boh si zvolil práve Máriu, aby sa stala matkou Jeho Syna. Mária určite bola mladá dievčina, ktorej život bol čistý, posvätený Bohu so všetkými cnosťami, avšak predsa len ľudská bytosť, rovnako ako každá jedna z nás, potrebujúca milosť Božiu na spasenie. Boh jej však preukázal priazeň a vybral si ju na tento zvláštny účel. Možno bola prekvapená, zmätená, ale i radostná, a svoju úlohu prijala s pokorou a slovami žehnaní na perách. Nevieme, či jej život ako matky starajúcej sa o zvláštne dieťa bol ľahký, alebo nie. Možno počas všetkých svojich dní čelila hanbe a nepochopeniu zo strany okolia, pretože ju obviňovali za smilstvo. Možno nechápala vždy úplne všetky Ježišove skutky. Možno sa mnohokrát pýtala samu seba či robí všetko správne. Možno zápasila so strachom a pochybnosťami. Vieme však, že milovala. Dávala svoje maximum, ved' ako by mohla inak? Hoci bola zvolená pre zvláštnu úlohu, verím, že Boh, okrem toho, že ju chcel požehnať a preukázať jej priazeň, chcel ju aj naučiť bezpodmienečnej láske, láske rodiča k dieťaťu. Ježiš určite vyrastal v ovzduší plnom lásky a starostlivosti. Nebola to jej zásluha, že Ježiš bol tým, kým bol – Kristom, a takým aký

bol – bez hriechu. Avšak Boh ju mal za hodnú, aby toto najprv malé bábätko, neskoršie mladého muža opatrovala, starala sa oň a prejavovala mu materinskú lásku a spolu s Jozefom mu poskytla teplo rodinného domova. Milé matky, my nie sme matkami Ježiša, a predsa každá z nás má svoje dieťa, alebo viac detí, ako tie zvláštne dary, na ktoré sa Boh pozerá ako vzácne a ktoré poznal už predtým, než ich sformoval v našom vnútri. Vaše deti Boh zveril práve vám do opatery, a práve vy, ktoré sa mnohokrát cítite nedokonalé a plné chýb, túžite po väčšej múdrosti pri výchove, dávate posledný kúsok sily svojim deťom, práve vy ste tie najsprávnejšie mamy pre ne. Boh neurobil chyby, On presne vedel, že vy to dokážete a najlepšie to urobíte, keď vo všetkom budete hľadať Jeho tvár a vedenie.

Ježiš miluje matky. Pozná materinské srdce, ved' Boh sám ho utvoril takým, aké je a chce ho povzbudiť, posilniť a požehnať

Ježiš miluje matky. Pozná materinské srdce, ved' Boh sám ho utvoril takým, aké je a chce ho povzbudiť, posilniť a požehnať. Preto prichádzajme pred Neho s úprimným srdcom a On bude zdrojom našej sily na každý deň. Keď ho budeme prosiť podľa Jeho vôle, On nás ako matky vypočuje a uvidíme krásne výsledky modlitieb: naše deti šťastné, požehnané, a čo je najdôležitejšie zachránené, patriace Jemu.

Ruth Petrášová

Betlehem, ty najväčší

A teda, keď uvažujeme, prečo sa Ježiš narodil práve v Betleheme, môžeme nájsť rôzne dôvody. Historické, doktrinálne, teologické...

Istotne je mnoho dôvodov, prečo sa Kristus narodil práve v Betleheme.

Keď nazrieme do dejín, môžeme zistiť, že Kráľ Dávid, z ktorého rodokmeňu vyšiel Kristus, bol z Betlehema. Nielen to, ale tam bol dokonca pomazaný za kráľa. Boh už poukazoval na to, že má plán použiť si malý Betlehem pre niečo veľké.

Prorok Micheáš povedal: „A ty, Betlehem, Efrata, pramalý byť medzi tisícami Júdovými, z teba mi vyjde ten, ktorý má byť Panovníkom v Izraelovi, a jeho východiská sú od pradávna, odo dní veku“ (Mich.5:2).

Boh to zaslúbil a On nič nevyriekne iba tak. Vždy to myslí vážne.

Boh to zaslúbil a On nič nevyriekne iba tak. Vždy to myslí vážne.

Zdá sa, že si Boh zvykol použiť to najmenšie a nepovšimnuté ľudmi, aby pozdvihol a povzbudil každého, že to, čo človek pokladá za malé, Boh s tým počíta v Jeho veľkých plánoch.

V Jeho plánoch nieto malé veci a veľké veci. U Neho sú iba veci, ktoré On použije, bez ohľadu aké sa zdajú byť v ľudských očiach. Keď On to použije, to sa stáva veľké, bez ohľadu na ľudský názor. Boh je veľký a to, čo je v Jeho rukách, sa stáva veľké.

A teda, keď uvažujeme, prečo sa Ježiš narodil práve v Betleheme, môžeme nájsť rôzne dôvody. Historické, doktrinálne, teologické... V čase narodenia Krista, najväčšou atrakciou v Palestíne bol Jeruzalem. Dodnes je tomu tak.

Tam bol chrám – center náboženstva.

Tam boli vodcovia – center autority.

Tam bolo Dávidovo mesto – center kral'ovania.

Všetko dôležité v ľudských očiach sa odohrávalo v meste pokoja – Jeruzaleme.

Betlehem nebol až taký známy, veľký, či mocný. Nebol asi žiadnym centrom. Niektorí historici sa o Betleheme zmieňujú, že Betlehem bolo mesto bez akýchkoľvek aktivít. Jeruzalem je iba 8km vzdialený od Betlehema a Jeruzalem je plný rôznych aktivít. Avšak iba niekoľko kilometrov ďalej je mesto, ktoré

nemá nič zvláštneho, iba „spí“.

I dodnes je tomu tak, že ľudia hľadajú Krista vo veľkých centrach. Chcú Ho nájsť tam, kde sú rôzne aktivity. Tam, kde je veľké množstvo ľudí. Tam, kde je všetko veľké, hlučné, organizované a krásne. Ešte stále všetci hľadajú Krista v Jeruzaleme, ale Kristus tam nie je.

On sa narodil v Betleheme. Betlehem v preklade znamená „Dom chleba“.

Pekáreň. Kým všetci hľadajú nasýtenie v Jeruzaleme, zabúdajú, že chlieb, ktorý ich môže nasýtiť majú hľadať v pekárni.

On sa narodil v Betleheme. Betlehem v preklade znamená „Dom chleba“. Pekáreň. Kým všetci hľadajú nasýtenie v Jeruzaleme, zabúdajú, že chlieb, ktorý ich môže nasýtiť majú hľadať v pekárni.

Dom chleba priniesol Chlieb, aký predtým nikto neokúsil, a predsa, väčšina chce chlieb z centra. Ježiš sa narodil v meste, ktoré si ľudia nešíkali. Ježiš sa chce narodiť tam, kde ľudské oko nesiahá. V mieste, ktoré je nepovšimnuté.

Možno si tvoju nemoc nikto nešíka. Ježiš sa práve tam chce narodiť. Možno cítiš samotu. Ježiš sa práve tam chce narodiť. Center je známy ľudom, ale tvoja nemoc alebo samota sú známe Ježišovi. Ježiš sa chce narodiť práve tam, kde si ty a nie tam, kde je väčšina. Možno nikto nevidí problém v tvojom dome. Ježiš sa tu chce narodiť. Možno nikto nevie aký boj vieš. Ježiš sa práve tu chce narodiť. Nikto nevie skadiaľ prichádzaš a aké zlé prežitia nesieš so sebou. Ale ten, ktorý veľmi dobre pozná tvoju minulosť sa chce narodiť v tvojom vnútri a chce ti darovať krásnu budúcnosť.

Betlehem – malý, sám, nepovšimnutý a Kráľ má záujem si tam urobiť svoj dom. Smutná vec je, že väčšina ľudí nemali miesto pre Toho, ktorý priniesol vyriešenie do ich životov. Ježiš robí z malého niečo veľké!

Dan Tomášik

Synkretizmus?

Vianoce sú jedny z najobľúbenejších sviatkov na svete. Veľká väčšina ľudí s radosťou očakávajú tento deň pre rôzne dôvody; niekto pre krásne ozdoby, ktoré dotvarujú vianočnú atmosféru, darčeky a zasa iní sa tešia voľnu z práce. Zatiaľ čo kresťania sa viac usmerňujú na narodenie Ježiša Krista.

Ako nám je známe, každý národ má nejaké svoje zvyky, ktoré prenáša z pokolenia na pokolenie, inými slovami, majú nejaké svoje tradície, ktoré dodržiavajú. Často sa človek ani nepozastaví nad tým, prečo sa práve na niektoré dni musia robiť určité veci. Podobne aj za Vianoce. Je to sviatok, ktorý je vyhlásený za kresťanský, síce vieme, že to Slovo Božie neuvádza. Takže je správne sa pýtať odkiaľ toto všetko pochádza?

Pôvod Vianoc siaha z doby pred Kristom, keď

Pôvod Vianoc siaha z doby pred Kristom, keď staroveké národy oslavovali prechod ročných období

staroveké národy oslavovali prechod ročných období. Počas týchto dní sa usporiadali veľké pohanské oslavy, ktoré pozostávali z rôznych hriechnych praktík. Každý národ mal nejakú svoju vlastnú verziu oslavovania tohto dňa, ale väčšina mali spoločné to, že ozdobovali stromy (Jer. 10) a často ozdobovali guľami, ktoré predstavovali oslavovanie a uctievanie boha slnka. A to s cieľom, aby sa navrátil na ešte jeden rok, lebo to bol čas, keď bol najkratší deň a najdlhšia noc v roku, a to je práve okolo 25. decembra. Niektoré zdroje poukazujú na to, že prvé uctievanie tohto typu sa objavilo v Egypte. Otázka znie, prečo a ako sa tento pohanský sviatok stal „kresťanským“? Odpoveďou na túto otázku je pojem synkretizmus. Je to spájanie dvoch pojmov, ideí alebo myšlienok, a tým je jasné, že musí prísť do kompromisu z oboch strán. Takže po založení Rímskokatolíckej cirkvi všetko to začalo, teda kresťanstvo bolo vyhlásené štátnym náboženstvom, a práve tu nastal problém. Národ nebol pripravený vzdáť

sa svojich pohanských zvykov a sviatkov. Preto sa rozhodli urobiť pohanské sviatky akoby viac kresťanskými. Stalo sa to začiatkom štvrtého storočia rozhodnutím, že 25. decembra bude deň narodenia Ježiša Krista. Takže to bolo riešenie, ktoré národ mohol prijať, lebo došlo k zmene mena sviatku a téma prešla len malou zmenou. A teda všetko ostatné si mohli ponechať. Podobný prípad bol s pohanskými bohmi. Národ sa ich nechcel vzdáť, lebo zostali zmýlení. Nevedeli komu sa teraz majú modliť, napríklad za ochranu ich úrody. Dovtedy to bol boh Mars, a aby to zosúladiť s kresťanstvom jednoducho zamenili boha Mars za svätého Martina. Teraz sa mohli modliť rovnako ako predtým, len zamenili meno. A tak týmto synkretizmom zjemnili prechod na kresťanstvo. Vieme, že kompromis a zmiešanie s pohanskými bohmi a praktikami je u Boha prísne zakázané (Jer. 10:2 - takto hovorí Hospodin: Neučte sa ceste pohanov).

Otázka znie, prečo a ako sa tento pohanský sviatok stal „kresťanským“?

Z dôvodu, že v Slove Božom nie je zapísané, aby sme svätili narodenie Ježiša Krista, väčšina kresťanov sa usilujú v ten deň fokusovať sa na Krista a zanedbať tie ostatné veci, ktoré idú s týmto sviatkom. Ale keďže sme kresťanmi, my by sme sa mali fokusovať na Krista každý deň a lepšie spoznávať Pána na každý deň. Avšak, keď toto všetko pozorujeme z toho uhla, Vianoce sú pre nás ako každý iný deň v roku, nieto veľký rozdiel.

Vladimír Struhár

KAŽDÉMU VYLÁKAJÚ ÚSMEV NA TVÁRI - DARČEKY...

Všetci ich radi prijímame. Ale je ešte väčšia radosť, keď vidíme ako naša pozornosť zabalená do ozdobného papiera, spôsobí radosť tým, ktorým je určená

Počas vianočných sviatkov si pripomínáme ten najväčší a najpotrebnejší dar pre ľudstvo - narodenie Pána Ježiša a Jeho život, ktorý bol plný dobrých skutkov, obetí a lásky k ľuďom, medzi ktorými žil. V tomto období, keď si všetci vymieňajú darčeky a keď sa snažia svojich milovaných prekvapiť zvláštnou pozornosťou, mládežníci z Petrovca sa rozhodli, že sa obrátia k tým najmladším, ktorí to v živote nemajú jednoduché a ľahké, a ktorým je to naozaj potrebné.

Začalo sa to pred dvomi rokmi, ale sú rozhodnutí pokračovať v tomto diele i naďalej. Neočakávajú ani nežiadajú žiadnu odmenu a uznanie, stačí iba pohľad na rozžiarenú detskú tvár a srdce je hneď vyplnené.

Všetky potrebné veci sa zhromažďujú dobrovoľne od ľudí, ktorí chcú účinkovať a priniesť užitočné veci, ktoré majú vo svojom dome alebo môžu prispieť finančne. Čo sa nenazbiera, to sa dokúpi. Počas celého roka mládež oddeľuje určité peniaze práve z tohto dôvodu. Každý darček by mal obsahovať veci pre osobnú hygienu, niečo zo školského príboru, rukavice, šál, čiapku, nejaké

dobrotu a hračku primeranú veku dieťaťa. Pridá sa k tomu ešte Nová zmluva a malá brožúrka pre deti o Najväčšom dare - Ježišovi.

Keď je všetko pripravené a čas sa priblíži, zostáva len dostaviť darčeky deťom. Rozdelení do niekoľkých skupín, mládežníci štartujú v poobedňajších hodinách a začínajú kopať na dvere nič netušiacim spoluobčanom. Bolo by nadhlo písať o všetkom, lebo každé stretnutie nesie iný príbeh. Preto spomeniem iba niektoré.

Prvý dom, do ktorého naša skupina vošla mala ročného synčeka, ktorý síce nerozumel darčeku, ale rodičia zostali bez slov a nevedeli, ako majú reagovať. Prijali sme pozvanie vojsť dnu a mali sme tak príležitosť trochu si s nimi pohovoriť. Z dôverili sa nám s rôznymi vecmi a hovorili o svojom ťažkom živote, a my sme mali príležitosť hovoriť im aj o Kristovi. A keď sa otec trochu spamätal, ako tak prezeral obsah darčeka, zrazu povedal: „Neveril som, že ešte sú takéto ľudia na svete.“

Inde, kde bolo detí viac a boli staršie, mohli sme pozorovať ako sa ich zmätený pohľad mení na ostýchavý úsmev, ako keby nechceli celkom prejavíť, že už nemôžu počkať, kedy odídeme a budú si môcť otvoriť svoj darček. Boli zasa aj smelšie deti, ktoré keď počuli, že nesieme pre nich darčeky, hneď sa rozbehli v ústrety s otvorenou náručou a vôbec neskrývali svoje nadšenie.

Stalo sa aj to, že sme nemohli nájsť určitú rodinu podľa adresy a museli sme sa pýtať po okolí. Tak sme nadišli na jedného človeka, ktorý nás nasmeroval, ale sa veľmi chcel s nami rozprávať, tak sme strávili ten nejaký čas s ním na ulici v rozhovore. Mali sme pri sebe ešte Nové zmluvy, tak sme mu jednu pri rozlúčke nechali. Teda, Boh nás zaviedol aj k iným smädným ľuďom, nie len k rodinám, ku ktorým sme mali nasmerované.

Čo ešte k tomu pridať, ak len nie posmeliť aj Vás, milí čitatelia, k podobnému dielu. Je radosťou dávať a vylákať úsmev na detskej tvári, ale ešte väčšou radosťou je podeliť sa o evanjelium Kristovo, ktoré je mocou Božou na spasenie každému kto mu uverí (Rimským 1:16). Hľadajme

spôsoby a vystierajme sa po tých, ktorí hľadajú spásu.

Jana Zahorcová

V jednote sme **SILNEJŠÍ**

Prosím vás tedy ja vážeň v Pánovi, žeby ste chodili hodne povolania, ktorým ste povolání, s celou pokorou a krotkosťou, so zhovievavosťou znášajúci sa navzájom v láske, usilujúci sa zachovávať jednotu Ducha v sväzku pokoja. Jedno telo a jeden Duch, ako ste aj povolání v jednej nádeji svojho povolania.

Efežanom 4:1-4

Týmito veršami bola vedená mládež z Padiny v jeden letný večer, keď sa zrodila idea, aby bol založený chór s cieľom hlásania mena nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.

Po kempe, povzbudení kázňami a slovami učiteľov a kazateľov, pocítili sme potrebu, aby sme mladí z Padiny mávali spoločné modlitby, ktoré okamžite boli požehnané a vedeli sme, že Boh má veľké veci pre nás. Okrem modlitieb, začali sme sa kamarátiť a jednoducho tráviť čas spolu, a Boh požehnával našu jednotu a vzájomnú lásku. Po určitom čase, zhodli sme sa, že by bolo dobré, aby sme zaspievali na blížiacej sa evanjelizačnej bohoslužbe v Padine. Tak sa začali naše nácviky, súčasťou ktorých bola aj modlitba, keďže sme hľadali Božiu vôľu.

Naše vízie siahajú veľmi ďaleko a už máme naplánovaných niekoľko projektov a modlíme sa, aby nás viedol Boh. Našimi piesňami a talentami chceme priviesť mnoho ľudí k Pánovi. Vedomí sme si toho, že je mnoho práce, ktorá má byť vykonaná a že Pán nás potrebuje a my potrebujeme Jeho. On nás povolal, aby sme slúžili Jemu, a to sa snažíme robiť.

Chór má 21 členov, ochotných požehnaných mladých ľudí, nacvičujeme sa slovenské a srbské piesne, podľa toho v akom jazykovom prostredí sa nachádzame.

Podobne ako mnohí ľudia pred nami, aj my sme sa presvedčili, že modlitba naozaj má hodnotu a že sme silnejší, keď sme v jednote.

Ladislav Širka

Úspešne ukončený druhý ročník Biblickej školy

Koncom novembra si usilovní študenti a milovníci Božieho slova mohli prevziať Certifikát o úspešne ukončenom ročníku Biblickej školy alebo Diplom o ukončení trojročného štúdia.

Dve oddelenia Biblickej školy, Biblický Inštitút Sion v Padine (administrátor Martin Širka) a Balkánsky Biblický Inštitút v Báčskom Petrovci (administrátor Jaroslav Andrášik), každoročne otvárajú dvere novým záujemcom o štúdium knihy kníh čiže Biblie.

Akademický rok sa začína v januári a končí v novembri. Prednášky sú počas všetkých mesiacov okrem letnej prestávky v júly a auguste a zimnej v decembri. Biblická škola ponúka štúdium desiatich predmetov (pre ktoré sú študentom zadovážené skriptá) rozdelených do dvoch semestrov. Prednášky sa realizujú raz za mesiac, kedy uchádzači majú príležitosť vypočuť si odborníkov zo Spojených Štátov Amerických ako aj z našej krajiny, ktorí zdieľajú svoje znalosti ale aj skúsenosti na kresťanskej ceste života. Všetci záujemcovia si môžu zvoliť štúdium jedného alebo všetkých troch ročníkov.

Opýtali sme sa terajších študentov Biblickej školy čo pre nich toto štúdium znamená:

Michael Hromčík, študent Biblického Inštitútu Sion v Padine

Biblickú školu BIS v Padine som sa rozhodol zapísať, lebo som sa chcel naučiť viac o Biblii, viac o Bohu. Spoznať dokonalejšie jeho vôľu, cesty. Chcel som sa naučiť správne hľadiť na veci, uplatňovať princípy, ktoré sa v Biblii uplatňujú. Ukončil som prvý rok a môžem svedčiť, že som sa mnoho toho naučil. Pre mňa je ten víkend, keď máme prednášky, špeciálny, lebo tie dva dni trávim viac času pri Božom slove a tak som viac požehnaný. Myslím si, že je Biblickú školu dobre navštevovať, či sme kresťania alebo nie, lebo Biblia ako slovo Božie nám ponúka aj morálne cnosti a učí nás správnejmu spôsobu života.

Sebastian Červený, študent Balkánskeho Biblického Inštitútu v Báčskom Petrovci

Predmet, ktorý mňa najviac oslovil je Vzrast cirkvi. Na tých prednáškach sme sa učili o princípoch vzrastu cirkvi, ako aby sme sa my ako cirkev správne postavili voči mladým kresťanom a ako aby sme boli nástrojmi, ktoré im pomôžu rásť v Kristovi.

Tatiana Vedejová, študentka Biblického Inštitútu Sion v Padine

Žiadosť, aby som spoznala Boha viac ma aj priviedla k tomu, aby som sa zapísala na Biblickú školu. A okrem toho, že som si týmto spôsobom obnovila svoj duchovný život, svoje ciele, vízie a postavila si správny základ svojej viere a môjmu chodeniu s Kristom. Mala som možnosť mať tichý čas pri Božom slove a práve to je pre mňa najvzácnejšie.

Biblická škola pracuje v spolupráci s Globalnou Asociáciou Teologických štúdií Medzinárodnej Zjednotenej Letničnej cirkvi zo St. Louisa a ponúka možnosť vážnejšieho vhlbenia sa do Božieho slova tým, ktorí sú hladní a smädní po vedomostiach zo Svätého písma a túžia byť použítí Bohom.

Globálna Rada 2015, Colombo, Sri Lanka

Hlavné mesto Colombo Sri Lanky, bolo miesto kde prebiehalo zasadnutie Globálnej Rady 2015, Medzinárodnej Zjednotenej Letničnej Cirkvi /UPCI/ v dňoch 18. až 20. novembra 2015, a za prítomnosti viac ako 140 delegátov z celého sveta, kde UPCI pôsobí. Zasadnutie Globálnej Rady prebiehalo v krásnom hoteli Taj Samudra Hotel, Colombo Sri Lanka.

UPCI dnes má viac ako 40.000 cirkví vo viac ako 214 štátov a teritórií sveta. Delegáti diskutovali a rozhodovali o podujatiach efektívnejšej domácej a zahraničnej misie, mohli si príležitostne pozrieť video prezentácie globálnej misie a vypočuť prednášky na tému: Zakladanie zborov, Vodcovstvo, Strategické plánovanie, Biblické školy, Cirkevný vzrast, Univerzitná práca, a pod.

Hlavným cieľom bola výmena skúseností a ideí medzi delegátmi. Večerné služby boli radostné, pomazané Duchom Svätým a inšpirujúce. Skvelá skúsenosť pre všetkých delegátov.

Jaroslav Andrášik

Som iný som teen

Všetci už poznáte Vianočný príbeh: maštal'ka, jasličky, pastieri, anjeli. Pod'me sa však na chvíľu zamýšľať o Jozefovi a Márii. Skúsme sa na nich pozrieť z iného aspektu, z aspektu tínedžera.

Jozef berie na seba posmechy a poníženia. Chlapec tínedžer, ochotný čeliť tomu, pretože chce vykonať Božiu vôľu

„Potom v šiestom mesiaci bol poslaný anjel Gabriel od Boha do galilejského mesta, ktorému je meno Nazaret, k panne, zasnúbenej mužovi, ktorému bolo meno Jozef, z domu Dávidovho, a meno panny bolo Mária“ (Lukáš 1: 26, 27).

Význam slova panna je vlastne mladá, nevydatá žena. No, manželstvá a zasnuby tej doby sa vo veľkej miere líšili od tých súčasných. Najčastejšie boli manželstvá dohodnuté medzi rodičmi. Keď sa rodičia zhodli, chlapec a dievča boli zasnúbení. Zasnuby trvali jeden rok a za ten čas úloha muža bola, aby pripravil dom, v ktorom bude neskoršie bývať so svojou manželkou.

Niektoré zápisy hovoria, že v tom čase sa zasnuby konalim keď mali chlapci a dievčatá asi 14 - 18 rokov.

Biblia nám hovorí, že Mária bola zasnúbená, takže môžeme odhadnúť, že vlastne Mária mala asi medzi 14 a 18 rokov. Keď by sme to pozorovali očami dnešnej doby, nebola to mladá žena, ktorá mala za sebou už absolvovanú fakultu, a teda pripravená založiť si novú rodinu. Bola dieťaťom. Bola tínedžerkou. Patrila do mládeže.

Anjel sa zjavuje Márii a hovorí jej, že narodí dieťa. Táto nevydatá tínedžerka má narodiť dieťa? Bola šokovaná a prekvapená, ale slová, ktoré povedala sú naozaj zvláštne a pozoruhodné: „Hľa, som slúžobnica Pánova; nech sa mi vtedy stane podľa tvojho slova.“

Ak v tom čase dievka bola tehotná skôr manželstva, národ mal právo verejne ju vysmiať, ponížiť, ba dokonca aj zabiť. Keď Mária povedala, nech sa stane tak ako to Pán chce, tým vlastne ukázala, že je hotová trpieť, byť vysmiata, ba až zomrieť pre Pána. A bola iba tínedžerkou! Ďalej nám Biblia hovorí, že Jozef chcel Máriu tajne prepustiť. Nechcel dovoliť, aby bola ponížená a vysmiata zo strany ľudí. No, keď sa aj Jozefovi zjavil anjel a

Šir Vianoce každý deň

vyrozprával mu, čo sa vlastne deje, Jozef si vzal Máriu za ženu. A tým vlastne teraz Jozef berie na seba posmechy a poníženia. Chlapec tínedžer, ochotný čeliť tomu, pretože chce vykonať Božiu vôľu.

Ako je to s vami, milí tínedžeri? Ste ochotní riskovať, že vás priatelia budú nenávidieť pre Ježiša? Ste hotoví vytrpieť výsmech a poníženie, aby ste splnili Božiu vôľu? Keď vás Boh chce viesť v jednom alebo druhom smere, budete Mu bezpodmienečne dôverovať?

EVANJELIUM - RADOSTNÁ ZVEŠŤ, NIE JE TAJOMSTVO. Keď anjeli zvestovali pastierom, že sa Ježiš narodil, pastieri to hneď oznamovali ďalej. Hovorte aj vy svojim priateľom o Ježišovi každý deň.

Keď cítite, že nie ste dostatočne dobrí, že ste zabudnutí, nemilovaní, spamätajte sa, komu anjeli najprv oznámili, že sa Ježiš narodil. Kráľom, vladárom? Nie, prišli ku

Aby ste niečo konali, vašou odpoveďou má byť poslušnosť

obyčajným pastierom. PRE BOHA SI VZÁCNY PRÁVE TAKÝ, AKÝ SI!

Nezabúdajte čo povedala Mária: „Hľa, som slúžobnica Pánova; nech sa mi vtedy stane podľa tvojho slova.“ Tínedžeri, KEĎ VÁS BOH POVOLÁVA, ABY STE NIEČO KONALI, VAŠOU ODPOVEĎOU MÁ BYŤ POSLUŠNOSŤ. Keď poslúchnete Boha, On si vás použije. Keď Ho neposlúchnete, strácate možnosť byť účastníkmi na Božom diele. Boh je v misii, je to na vás či poslúchnete a dovolíte Mu aby si vás použil, alebo si použije niekoho iného.

Jozef a Mária boli iba tínedžeri a predsa ich Boh použil. Nezabúdajte, NIKDY NIE STE PRÍLIŠ MALÍ NA TO, ABY SI VÁS BOH POUŽIL.

Jozef a Mária to vôbec nemali ľahké. Ale učte sa od nich, milí tínedžeri, O KOĽKO BOLA SITUÁCIA ŤAŽŠIA, O TOĽKO BOLA ICH VIERA SILNEJŠIA.

A preto, milí tínedžeri, nebojte sa, necíťte sa malými pre Božie kráľovstvo, verte Bohu a šírte Vianoce, tú radostnú zvesť o Ježišovi, každý deň.

Kristína Mamojková

*Nech Vám vianočnú atmosféru
spríjemní aj nové vianočné cd-čko
rodiny Mamojkovej,
Nesieme dobrú zvest'.*

**CENA
350 din**

Kontakt:
tel: 063 70 73 991
e-mail: nesiemedobruzvest@gmail.com

Objednajte si na adrese:
ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠTANSKÝCH HODNÔT „MANNA“
KULPIN 21472, Radnička br. 23, SRBUA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988
E-mail: manna.casopis@gmail.com | web adresa: www.manna.org.rs